

Ateşböceği Kovuşu'nun Fenerleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Ateşböceđi Kovuđu'nun Fenerleri

Yavuz DEMİRKİRAN

Kovuk Ormanı'nın derinliklerinde, ağaçların boy verdiği ve yıldızların yaprakların arasından göz kırptığı yerde, neşeli bir ateşböceği topluluğu yaşardı. Her yaz, göç eden böceklere karanlık ormanda yol göstermek için parlayan ışıklarını kullanırlardı. Ateşböcekleri büyük yolculuğa hazırlanmak için yanıp sönme ve parıldama talimleri yaparlardı. Yaşlı Işıltı yosunlu bir kütüğün üzerinden izlerdi, zümrüt ışığı hiç sönmeden parlardı. "Bu yılki göç şimdiye kadarkilerin en parlağı olacak," dedi sıcacık bir sesle.

Genç ateşböcekleri arasında Pırlı vardı; altın kehribar gövdeli, sıcak bal rengi ışığı olan küçük, çevik bir arkadaş. Pırlı kurcalamayı ve icat yapmayı severdi, yanında her zaman çiy damlaları ve çiçek yapraklarıyla dolu minik bir çim çantası taşırdı. Başında yaprak şapkasıyla çiçekten çiçeğe vızıldayarak hazineler toplardı. En iyi arkadaşı Tombiş, tombul ve zıpızıp, neşeli sarı ışığıyla yanında hoplardı. "Bugün ne yapıyorsun?" diye sordu Tombiş, kırmızı meyve boncuklu kolyesini düzeltirken.

Genç ateşböceklerinin hepsi parlak parlayamıyordu. Hepsinin en küçüğü olan Küçük Işıl'ın soluk krem rengi bir gövdesi ve cılız cılız titreyen bir ışığı vardı. Mavi çiçek yaprağından bir atkı takardı ve sık sık diğerlerinin arkasına saklanır, kocaman umutlu mavi gözleriyle parlak ateşböceklerini özlemle izlerdi. "Keşke onlar gibi parlayabilseydim," diye fısıldadı Pırıltı'ya. Pırıltı'nın kuyruk ışığı düşünceli düşünceli titredi. "Belki başka bir yolu vardır," dedi yumuşacık bir sesle.

O akşam Yaşlı Işıltı herkesi etrafına topladı. "Göç üç gece sonra başlıyor," diye duyurdu, meşe palamudu asası hafifçe parlıyordu. "Yolu aydınlatmak için her ateşböceğine ihtiyacımız var." Genç ateşböcekleri sevinçle bağırdılar, ama Işıl ve birkaçı loş ışıklarına bakıp başlarını öne eğdiler. Pırıltı endişeli yüzlerini görünce yüreğinde bir sızı hissetti. "Endişelenmeyin," dedi onlara. "Bir fikrim var."

Pırlı atölyesinde—yapraklar ve dallarla dolu oyuk bir kütükte —işe koyuldu. Çim çantasını çıkardı ve çiğ damlalarını dikkatlice kıvrılmış minik yaprakların içine yerleştirdi. Tombiş yardım etti, en parlak yaprakları ve en yuvarlak çiğ damlalarını topladı. "Bunlar ne için?" diye sordu Tombiş, yuvarlak yeşil gözleri kocaman açılmıştı. "Fenerler!" dedi Pırlı, kuyruk ışığı heyecanla titriyordu. "Işıklarımız küçükse, yansımalarla onları büyütebiliriz!"

Bütün gün Pırlı ve Tombiş çalıştılar. Yaprakları küçük fincanlar haline getirdiler, içlerini çiyle doldurdular ve dallara bağladılar. Güneş batınca Pırlı ilk feneri kaldırdı. Çiy ışığı yakalayıp parıldadı, yumuşak ve sürekli bir parıltı oluşturdu. "İşe yarıyor!" diye sevindi Tombiş, hoplayıp zıplayarak. Işıl bir yaprağın arkasından izliyordu, mavi gözleri umutla parlıyordu. "Sizce ben de bir tane taşıyabilir miyim?" diye sordu utangaçça.

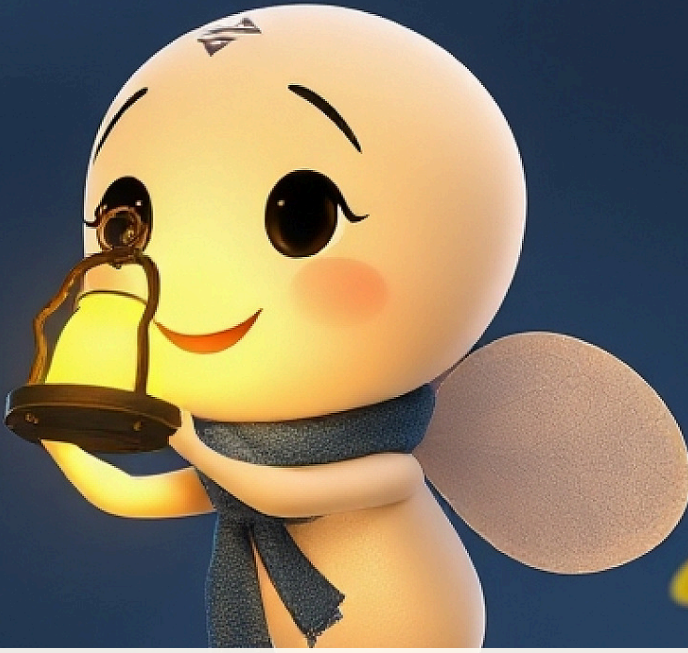
Pırlıtlı gülümsedi ve Işıl'a minik bir fener verdi. Işıl onu bir dala astı ve gururla boynuna taktı. Cılız ışığı fenerin içinde titredi ve birden minik bir yıldız gibi parladı. "Şuna bak!" diye güldü Tombiş. Işıl'ın çilli sırtı mutluluktan parlıyor gibiydi. Diğer genç ateşböcekleri etrafına toplandılar, her biri kendi fenerini istiyordu. Pırlıtlı ve Tombiş bulabildikleri bütün yaprakları ve çiçi kullanarak daha fazla fener yaptılar.

Göç gecesi geldi. Yaşlı Işıltı meşe palamudu asasını kaldırdı ve ateşböcekleri ormanın içinden uzun, parlayan bir sıra oluşturdular. Göç eden böcekler—güveler, böcekler ve kelebekler—yukarıda toplandılar, ışığı izlemeyi bekliyorlardı. Ama yola çıktıklarında yoğun bir sis çöktü, yumuşak gri bir battaniye gibi ağaçların etrafına dolandı. Ateşböceklerinin ışıkları sisin içinde zayıfladı. "Yakın durun!" diye seslendi Yaşlı Işıltı. "Yolu parlak tutmalıyız!"

Sis o kadar yoğundu ki ateşböcekleri birbirlerini zar zor görebiliyordu. Parlak olanlar parlamaya çalıştılar, ama ışıkları sisin içinde dağıldı. Göç eden böcekler dallara çarpıp şaşkınlık içinde kanat çırpıyorlardı. "Kaybolduk!" diye bağırdı küçük bir güve. Işıl fenerini sıkıca kavradı, kalbi hızla çarpıyordu. Pırıltı yanına uçtu. "Fenerin sisin içinden geçebilir," dedi. "Sağlam ve güçlü. Yolu sen göster!"

İşıl derin bir nefes aldı ve sıranın önüne uçtu. Minik feneri sıcacık parlıyordu ve sis sanki onun etrafında birazcık açılıyordu. "Beni takip edin!" diye seslendi, sesi titriyordu ama kararlıydı. Fener taşıyan diğer ateşböcekleri de ona katıldılar ve birlikte sağlam ışıklardan bir zincir oluşturdular. Göç eden böcekler parlayan yolu izlediler, kanatları fener ışığında parlıyordu. Tombiş hoplayarak yanlarında gidiyor, "Başarıyoruz! Başarıyoruz!" diye tezahürat yapıyordu.

Yaşlı Işıltı sıranın ortasından izliyordu, zümrüt ışığı parlak ve sakın parlıyordu. "Fenerler bizi içinden geçiriyor!" dedi. "Pırıltı, senin zekice fikrin yolculuğu kurtarıyor." Pırıltı'nın kuyruk ışığı gururla titredi, ama başını salladı. "Yolu Işıl ve diğerleri gösteriyor," dedi. "Sağlam ışıkları olanlar onlar." Işıl gülümsedi, mavi yaprak atkısı esintide dalgalanıyordu.

Ateşböcekleri takım halinde çalıştılar, parlak olanlar yolu aydınlattı, fener taşıyanlar yolu sağlam tuttu. Sis incelmeye başladı ve göç eden böcekler karanlık ormandan güvenle geçtiler. "Neredeyse vardık!" diye bağırdı Tombiş, turuncu ışığı sevinçle hopluyordu. Böcekler sevinçle bağırdılar ve ateşböceklerinin ışıkları bir yıldız nehri gibi birlikte dans etti. Ormanın en karanlık yeri bile sıcak ve güvenli hissettirdi.

Sonunda katile Kovuk Ormanı'nın kenarına ulaştı, göç eden böcekler yolculuklarına buradan devam edeceklerdi. Sis kalktı ve ay mutlu kalabalığın üzerine parladı. "Teşekkürler, ateşböcekleri!" diye seslendiler güveler ve böcekler. "Bizi kurtardınız!" Yaşlı Işıltı öne çıktı, yosun pelerini hışırdadı. "Bu gece her ışığın önemli olduğunu öğrendik," dedi. "İster kuyruktan ister fenerden gelsin, başkalarını eve götürebilir."

İşıl fenerine sarıldı, cılız parıltısı artık cesaretin simgesiydi. "Eskiden ışığımın çok küçük olduğunu düşünürdüm," dedi Pırıltı'ya. "Ama senin fenerinle parlak bir şeye dönüştü." Pırıltı gülümsedi. "Ve senin kararlılığın onu daha da parlak yaptı," diye yanıtladı. Genç ateşböcekleri etraflarına toplandılar, her biri bir fener tutuyor ya da kendi ışığını titretiyordu. Hepsi yolculukta bir rol oynamıştı ve gurur duyuyorlardı.

Kovuk Ormanı'nın kalbinde, ateşböcekleri nektar ve polen ziyafetiyle kutlama yaptılar. Tombiş sis hakkında komik hikâyeler anlattı, herkesi güldürdü. Yaşlı Işıltı meşe palamudu asasını kaldırdı ve dedi: "Herkesin paylaşacak değerli bir şeyi olduğunu hatırlayalım. Bazıları içinden parlar, bazıları biraz yardımla parlar. İkisi de kıymetlidir." Ateşböcekleri başlarını salladılar, ışıkları karanlıkta sıcacık parladı.

O yazdan sonra Kovuk Ormanı'nın ateşböcekleri her zaman hazır çiy ve yaprak fenerleri bulundurdular. Pırlıtlı icat yapmaya devam etti, Tombiş herkesi gülümsetmeye devam etti ve Işıl her göçün önünde gururla fenerini taşıdı. Ve sis ne zaman yoğunlaşsa, ateşböcekleri birbirlerine güvenebileceklerini—ve topluluklarını parlatıp duran o zekice küçük ışıklara—biliyorlardı. Ne de olsa takım çalışması ve iyilik en karanlık geceyi bile aydınlatabilir.